Capella de la Mare de Deu dels Desemparats

Passeig abans, ara és per a tot. 3 hores atrapat

Recuperem

L'Estat Català

L'Air Bag va ser la salvació de la "xofer" Víctimes: arbre, farola i jo, si hi hagués estat

esteve@roure.cat

7/01/2020 nº 164

PARAFRASEJANT

Val més boig conegut . . . .

Avui 31/08/06 hem anat a dinar en un restaurant del qual no recordo el nom; era de planta o de flor, i diuen que fan la carn a la brasa molt bé. Quan em diuen que una cosa està molt bé començo a arrufar el nas. Sembla ser que hi teníem taula reservada.

En arribar no ens han atès amb gaire promptitud, que diguéssim. Un cambrer més aviat jove, anava d'aquí d'allà tot arrossegant les sabates i ha mostrat molt més interès en uns comensals que han arribat després de nosaltres, als quals ha donat conversa durant quasi tot el dinar.

Després de fer la comanda, s'ha comentat la lentitud a servir-nos. Mentre sentíem les sabates del cambrer arrossegant-se pel paviment hem anat dinant. L'amo ha passat per davant de la nostra taula i ha preguntat:

- Com va això?.
- Va. – he respost.

Demanem el cafè: americà, descafeïnat i de màquina. Ens els ha servit una cambrera jove, però eren dos cafès normals. En reclamar, ens els retiren i una senyora gran que semblava la mestressa, ens ha portat el que havíem demanat.

- Hòstia – he exclamat quan ens han portat el compte. Hi constaven totes les variants que hem pres, i al mig de la tirallonga hi havia una partida que deia: "varis" 9,50€.

No he pas perdut el temps demanant quins eren aquests "varis", he pagat i ens n'hem anat per no tornar-hi mai més, tot pensant que en això dels restaurants, i altres coses, val més boig conegut que savi per conèixer.